

اولین همایش ملی معماری، مرمت، شهرسازی و محیط زیست پایدار ۲۸- شهریور ۱۳۹۲

معماری و توسعه پایدار

عیسی حمیدی مقدم

مدیر گروه معماری دانشگاه جامع علمی کاربردی زاهدان پست الکترونیکی: arcissahamidi@yahoo.com

چکیده

امروزه اصطلاح معماری پایدار برای گستره وسیعی از رویکردهای حساس در محیط به کار می رود. از معماری سنتی به عنوان نوعی از معماری با گرایش به سمت پایداری بوم شناختی و اجتماعی شناخته می شود، تا معماری که با ایجاد آشتی و تعامل میان تکنولوژی و اکولوژی کوشیده اند، البته هر دو دیدگاه دارای اهداف مشترک هستند اما عقاید آنها در ارتباط با چگونگی دستیابی به اهداف مشترکشان متفاوت است با این وجود ویژگی های مفید آن دو را به کار می گیرند. تنوع و گوناگونی از عواملی است که باعث تساوی و عدالت بیشتر در هر سیستمی می شود که از اساسی ترین اهداف توسعه پایدار نیز است. یک اصل معروف در میان زیست شناسان و محیط شناسان وجود دارد که مناطقی که در آنها حیات وجود دارد، اگر دارای تنوع و گوناگونی بیشتر باشند، در مقایسه با مناطقی که یکنواختند و دارای تنوع و گوناگونی کمتری هستند سالم ترند.

نظریه توسعه پایدار یکی از موضوعات پر تنش در معماری معاصر است، در واقع نوعی از توسعه می باشد که با بهبود کیفیت زندگی انسان در چارچوب ظرفیت اکوسیستم های حامی مواجه است و به تعریفی ساده تر و فرایند گرا، توسعه ای است که سلامت انسان و نظام های اکولوژیکی را در بلند مدت بهبود می بخشد. هدف از توسعه پایدار عبارت است از: (الف) تامین نیازهای اساسی، (ب) بهبود استانداردهای زندگی، (ج) حفاظت و مدیریت اکوسیستم ها و... طراحی پایدار در عرصه معماری و شهرسازی یک سبک جدید همانند مدرنیسم یا دیکانستراکشن نیست بلکه یک روش در تفکر طراحی است که اساس آن هماهنگی با طبیعت است.

کلمات کلیدی: منابع انرژی، سبک، اقلیم، نظام اکولوژیکی، توسعه پایدار شهری